

§ 18 nævnes der visse Stæder, der, uden at være Byer, skulde henhøre under Lovens Omraade. Derimod har Udvalget Intet fundet at erindre; men da man, hvad ogsaa den ærede Indenrigsminister har erkjendt rigtigt, fandt, at der burde gives en udtrykkelig Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med de Dese af Landsogne, der høre ind under Kjøbstadkirkerne, har Udvalget tilladt sig at foreslaae en noget forandret Redaktion, idet man har sat den første Deel af Paragrafen i Modsætning til den sidste, saaledes at Loven vel skal finde Anvendelse paa de her nævnte Pladser, men ikke paa Landsogne. Efterat en saadan Mellemsetning var indstødt, troede man, det vilde være heldigst, om den øvrige Deel af Paragrafen blev en ny Paragraf, § 19, hvilket jo i Realiteten er uden Betydning, da det vel maa ansees ganske lige-gyldigt, enten den hedder § 18 eller § 19.

Fattichau: Saaledes som den ærede Ordfører allerede har udtalt, gaaer det Endringsforslag, jeg har stillet, ikke ud paa at vedligeholde Fritagelsen for de tjenstgjørende og pensionerede Militaire i Garnisonsbyerne, men har kun til Hensigt, at denne Sags Afgjørelse ikke skulde finde Sted nu, men at der derimod bør gives Tid dermed, til de rette Vedkommende, som skulde paasee de Militaires Lødv, kunne faae Leilighed til at forhandle denne Sag med Indenrigsministeriet. Der kunde maastee være flere i denne ærede Forsamling, der troe, at der bevises de Militaire en Gunst ved, at de hidtil i Garnisonsbyerne have været fritagne for denne Formue- og Leilighedsstat. Dette er imidlertid ikke saa. Denne Skat bliver jo fornemmelig anvendt til Skolevæsenet, Fattigvæsenet og Delinventomkostninger; men Militairetaten har selv sit Skolevæsen, har selv sit Justitsvæsen og har selv sit Fattigvæsen, og det vilde altsaa, forekommer det mig, være en Urimelighed, om det paabydes de Militaire at bidrage til Foranstaltninger, hvoraf de ingen Gavn havde. Et Fattigvæsen have de Militaire vel ikke længere, idet Christians Pleiehøus er ophævet; men ikke bestomindre betale de dog den saakaldte Forbedringsgage, der tidligere gif til Krigshospitalskassen, nu derimod til Invalidefond og Pensioneringen for de militaire Under-

klasser. Denne Forbedringsgage, der bliver indbetalt, bestaaer i, at hvergang en Militaire avancerer fra en Grad til en anden, mister han en Maanedes Gage, der indbetales til den nævnte Fond. Det er vel saa, at der navnlig i den senere Tid er foretaget bethdeligere Arbejder omkring i Provindsbyerne, hvoraf Garnisonerne ogsaa have Nytte; jeg vil f. Ex. nævne Vandvæsenet, Gasvæsenet osv., og jeg anseer det derfor heller ikke rimeligt, at de Militaire skulde være aldeles frie for at bidrage til saadanne Foranstaltninger, hvoraf de uretligt have Gavn; men der er flere Spørgsmaal, som virkelig fortjene en nærmere Undersøgelse, forinden det bestemmes, i hvilket Forhold de skulde bidrage, og hvem der skal bidrage. Jeg maa her først gjøre opmærksom paa, at de Militaire ikke kunne siges at staae i et saa nært Forhold til Kommunerne med Hensyn til Beskatningen, som de øvrige Beboere i samme, navnlig de næringsdrivende Borgere; ja, de civile Embedsmænd staae endogsaa i et nærmere Forhold til Byerne end de Militaire. Man maa jo erindre, at disse ikke have noget egentlig stadigt Ophold; de forflyttes, forandre Garnison, ja undertiden bliver jo hele den Afdeling, der ligger i Garnison i en By, forflyttet til en anden By, hvoraf følger, at det hele Forhold til Kommunen for deres Vedkommende bliver noget løsere. Det kan heller ikke gaae an at lægge en ny Skattebyrde paa de Militaire, uden at man paa samme Tid fritager dem for den Byrde, de hidtil have haft i denne Afgift af Forbedringsgage; det vilde jo virkelig være, jeg vil ikke sige uretfærdigt, men i højeste Grad ubilligt at lade dem vedblive at betale denne Afgift og derhos paalægge dem denne nye Skat. Naar man har anført, at her i Kjøbenhavn have de Militaire maattet betale Indkomststat ligesaavel som de andre Indvaanere, da forholder dette sig ganske rigtigt, men Sammenligningen er ikke ganske overbevisende. Man maa nemlig erindre, at her i Kjøbenhavn vare Alle uden Undtagelse frie for denne Skat; det var noget ganske nyt, der blev paalagt, og paalagt alle Byens Indvaanere, hvorimod der her er Spørgsmaal om at fratage de Militaire i Garnisonerne i Provindsbyerne en Skattefrihed, som de have, uden at give dem nogetjomhelst Bederlag derfor.